

Řešení

Ze zadání vím, že musíme pracovat s binární haldou. Začneme tedy nejjednodušším řešením a to je postupné nalezení a odebírání nejmenšího prvku, dokud nezískáme K jako kořen haldy. Toto je vlastně (pravděpodobně) ten algoritmus využitý na té přednášce a v tomto případě by měl časovou komplexitu $\mathcal{O}(K \log N)$. Protože máme zaručeno, že K je řádově menší než N , nemusíme řešit případ, kde by bylo rychlejší hledat od největšího prvku a můžeme se soustředit na hledání nejmenšího.

I přes to, že komplexita $\mathcal{O}(K \log N)$ není vůbec špatná, určitě se dá zlepšit. Hlavně, v rámci $\mathcal{O}$ notaci ztratíme veškeré konstanty, a protože celá komplexita programu pravděpodobně (zatím předpokládám) bude větší než $\mathcal{O}(\log N)$, většina optimalizací budou v počtu kroků v algoritmu.

Jako první pokus o řešení, zkusím napsat algoritmus, který bude hledat K -tý nejmenší prvek v binárním haldě, bez toho, abych pokaždé odstranil nejmenší prvek a hledal nový kořen.

Algorithm 1 Hledání K -tého nejmenšího členu

Input: K , *heap*

- 1: $savedVals[] \leftarrow \text{ordered array}$ ▷ An array of ordered, saved values
- 2: Insert $heap[1]$ into $savedVals$
- 3: $curInd \leftarrow 1$ ▷ Indexing from 1
▷ Refers to the index of the last "stable" value in $savedVals$
- 4: **while** $K > curInd$ **do**
- 5:   **if** $savedVals[curInd]$ has children nodes **then**
- 6: $BinaryInsert(savedVals, \text{start: } curInd+1, \text{value: } savedVals[curInd].leftChild)$
- 7: $BinaryInsert(savedVals, \text{start: } curInd+1, \text{value: } savedVals[curInd].rightChild)$
▷ A slightly modified binary search for the correct range to which it can put the value
▷ This will always have $\mathcal{O}(\log N)$ and $\Omega(\log N)$ complexity
- 8:   **end if**
- 9: $curInd \leftarrow curInd + 1$
- 10: **end while**

Output: $savedVals[K]$

Ted se pokusím algoritmus vysvětlit.

Máme poli $savedVals$, který na začátku jenom kořen haldy. Víme, že je na správném místě (je to nejmenší prvek na místě 1) a přidáme jeho potomky pomocí upraveného binary search, který věřím je dost triviálně upravený, že nemusím dokazovat jeho komplexitu. Protože jsme věděli, že předchozí prvek byl na správném místě, ten $BinaryInsert$ mohl začít od následujícího indexu. Tímhle skončí první cyklus algoritmu.

Na následujícím cyklu je nejmenší prvek na indexu o jeden větší, ten máme zase zaručený, že je na správném místě a opět přidáme jeho potomky pomocí $BinaryInsert$. V případě že nejmenší prvek nemá žádné potomky, tak se jenom zmenší oblast *nestabilních* čísel (t.j. čísla,

která nemusí být na správné pozici). To je pro algoritmus jenom výhodné, takže to zanedbáme při počítání $\mathcal{O}$ complexity.

V případě, že každý prvek v *savedVals* má potomky, na každém kroku přidáme 2 *nestabilní* prvky, ale jeden předchozí *nestabilní* prvek se stane *stabilní*. To znamená, že na každém kroku získáme 1 *stabilní* prvek a oblast *nestabilních* prvků se zvýší o 1. A protože skončíme první cyklus algoritmu s jedním *stabilním* prvek a dvěma *nestabilními* prvky, je zřejmé, provedeme K cyklů, abychom našli K -tý prvek a oblast *nestabilních* prvků bude mít velikost $K+1$. Tedy nejvýše K krát provedeme $2 \log K$, což vychází jako $\mathcal{O}(K \log K)$.